NORAKSTS

Lieta Nr. C17129213
SKC–2210/2015

L Ē M U M S

Rīgā 2015. gada 4. jūnijā

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departaments šādā sastāvā:

tiesnese referente M. Senkāne
tiesnesis V. Jonikāns
tiesnese A. Vītola

rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ blakus sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015. gada 16. janvāra lēmumu, ar kuru noraidīts pieteikums par sprieduma atcelšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem.

Augstākās tiesas Civillietu departaments

k o n s t a t ē j a

[1] 2013. gada 3. jūlijā /pers. A/ Jūrmalas pilsētas tiesā cēlis maza apmēra prasību pret /pers. B/ par zaudējumu piedziņu, kas prasītājam radušies atbildētāja prettiesiskas rīcības dēļ – šķēršļu likšanā veikt betonēšanas darbus prasītāja dēlam piederošajā īpašumā. Zaudējumu apmēru veido samaksa par nopirkto bet mērķim neizlietoto betonu Ls 425,53.

[2] Ar Jūrmalas pilsētas tiesas 2014. gada 15. jūlija spriedumu /pers. A/ prasība noraidīta.

Tiesa, atsaucoties uz Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas 2013. gada 25. jūnija vēstuli, atzinusi, ka konkrētajos, policijas fiksētajos apstākļos incidenta brīdī 2013. gada 16. maijā, nav konstatējama atbildētāja prettiesiska rīcība, jo, neskatoties uz atbildētāja novietoto automašīnu, iebrauktuves vārti bijuši brīvi. Bez tam tiesa atzinusi, ka, ievērojot celtās prasības robežas, nav vērtējams jautājums par prasītāja veikto būvdarbu likumību. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2014. gada 5. augustā.

[3] Rīgas apgabaltiesā 2014. gada 1. decembrī saņemts /pers. A/ pieteikums par lietas jaunu izskatīšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem, kurā lūgts atcelt Jūrmalas pilsētas tiesas 2014. gada 15. jūlija spriedumu un nodot lietu jaunai izskatīšanai Jūrmalas pilsētas tiesai.

Jūrmalas pilsētas domes 2014. gada 6. novembra vēstulē Nr. 1.1-39.1/1015 norādītais fakts, ka Jūrmalas pilsētas domes Pilsētplānošanas nodaļas (turpmāk – Pilsētplānošanas nodaļa) rīcībā nav 2013. gada 16. maijā sastādītā būvinspektora atzinuma, kas būtu saistīts ar objektu /adrese/, pieteicēja ieskatā ir atzīstams par būtisku apstākli, kas pastāvēja lietas izskatīšanas laikā, bet pieteicējam nebija un nevarēja būt zināms.

[4] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015. gada 16. janvāra lēmumu /pers. A/ pieteikums par Jūrmalas pilsētas tiesas 2014. gada 15. jūlija sprieduma atcelšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem noraidīts.

Civillietu tiesas kolēģija, iepazinusies ar Jūrmalas pilsētas domes 2014. gada 6. novembra vēstuli Nr. 1.1-39.1/1015, atzinusi, ka būvinspektors atzinumu par pārbaudi 2013. gada 16. maijā objektā /adrese/, sastādījis 2013. gada 17. maijā, līdz ar to Pilsētplānošanas nodaļas rīcībā ir būvinspektora atzinums par patvaļīgiem būvdarbiem, kas attiecas uz situāciju minētajā objektā 2013. gada 16. maijā, un šī dokumenta sastādīšanas datums neietekmē izskatāmo strīdu pēc būtības.

No Jūrmalas pilsētas domes 2014. gada 8. septembra vēstules izriet, ka 2013. gada 17. maijā izgatavotais atzinums /pers. A/ izsniegts jau 2013. gada 20. maijā, līdz ar to uz lietas izskatīšanas brīdi 2014. gada 1. jūlijā pieteicējam bija zināms fakts, ka atzinums par pārbaudi objektā /adrese/ 2013. gada 16. maijā sastādīts dienu vēlāk.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzinusi, ka pieteicējs kā jaunatklātu apstākli norādījis no Jūrmalas pilsētas domes 2014. gada 6. novembra vēstules Nr. 1.1-39.1/1015 kopējā konteksta atrautu teikumu, kas kopsakarā ar visu dokumenta saturu nav vērtējams kā jaunatklāts apstāklis. Konkrētajā gadījumā, ievērojot prasījuma robežas, strīda izšķiršanā nav būtiskas nozīmes jautājumam par prasītāja veikto būvdarbu likumību.

[5] Blakus sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015. gada 16. janvāra lēmumu iesniedzis /pers. A/, lūdzot to atcelt.

[5.1] Blakus sūdzības iesniedzēja ieskatā tiesa nav ņēmusi vērā strīda būtību, kā arī lēmumu pieņēmusi, neiepazīstoties ar 2013. gada 17. maija atzinuma Nr. 166 saturu, jo tas nav pievienots lietas materiāliem.

[5.2] Jūrmalas pilsētas tiesa 2014. gada 15. jūlija spriedumā atzina, ka ar Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas vēstulē Nr. 1-15/145 norādīto informāciju apstiprinās, ka betona vedēja automašīna nevarēja iebraukt dzīvojamās mājas /adrese/ teritorijā, jo 2013. gada 16. maijā būvinspektors deva rīkojumu neturpināt patvarīgu būvniecību.

Savukārt pieteikums par lietas jaunu izskatīšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem tika pamatots ar apstākli, ka atbilstoši Jūrmalas pilsētas domes sniegtajai atbildei būvinspektora 2013. gada 16. maija rīkojums, uz kuru Jūrmalas pilsētas tiesa atsaukusies 2014. gada 15. jūlija spriedumā un uz kuru 2014. gada 21. februāra vēstulē Nr. 1-15/145 atsaukusies Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policija, neeksistē.

[5.3] Pārsūdzētajā lēmumā nepamatoti secināts, ka būvinspektora 2013. gada 16. maija rīkojums faktiski ir 2013. gada 17. maija atzinums Nr. 166. Tiesa nav ņēmusi vērā, ka būvinspektora rīkojums un atzinums ir dažādi dokumenti, kam vajadzētu būt attiecīgi noformētiem. Līdz ar to Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas vēstulē Nr. 1-15/145 norādītais rīkojums nav 2013. gada 17. maija atzinums Nr. 166 un tas nevarēja būt par

pamatu tam, kādēļ betona vedēja automašīnai tika liegts iebraukt dzīvojamās mājas /adrese/ teritorijā.

[6] Iepazinies ar lietas materiāliem un blakus sūdzības argumentiem, Civillietu departaments atzīst, ka Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015. gada 16. janvāra lēmums ir atstājams negrozīts.

[6.1] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 447.[1] panta otro daļu, ja tiesa, izskatot blakus sūdzību, atzīst, ka pārsūdzētajā lēmumā ietvertie motīvi ir pareizi un pietiekami, tā lēmumā var norādīt, ka pievienojas pārsūdzētā lēmuma motīviem.

Izvērtējis Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015. gada 16. janvāra lēmumā norādīto argumentāciju, ar kuru ir pamatota /pers. A/ pieteikuma par sprieduma atcelšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem noraidīšana, Civillietu departaments atzīst to par pareizu un atbilstoši Civilprocesa likuma 447.[1] panta otrajai daļai pievienojas tai.

[6.2] Pieteikums par lietas jaunu izskatīšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem pamatots ar Civilprocesa likuma 479. panta pirmo punktu, kur noteikts, ka par jaunatklātiem apstākļiem atzīst būtiskus lietas apstākļus, kas pastāvēja lietas izskatīšanas laikā, bet nebija un nevarēja būt zināmi pieteikuma iesniedzējam.

Minētās tiesību normas izpratnē būtisks ir tāds apstāklis, kas attiecas uz izskatītās prasības priekšmetu un pamatu un vienlaikus apstiprina vai apgāž lietā apstrīdētās tiesības, proti, tie ir apstākļi, kuri var iespaidot tiesas nolēmumu pēc būtības. Lai kādu apstākli atzītu par jaunatklātu, tam jāatbilst šādām pazīmēm: tas var ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības par labu pieteicēja tiesībām un interesēm; tam bija jāpastāv lietas izskatīšanas laikā; tas nebija un nevarēja būt zināms pieteikuma iesniedzējam. Turklāt nolēmuma atcelšana pieļaujama tikai tad, ja tiek konstatētas visas norādītās pazīmes *(sk. Civilprocesa likuma komentāri. II daļa (29.-60.[1] nodaļa). Sagatavojis autoru kolektīvs Prof. K. Torgāna zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2012, 874.-876. lpp.)*.

[6.3] No /pers. B/ adresētās Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas 2014. gada 21. februāra vēstules Nr. 1-15/145 „Par patvarīgu būvdarbu nepieļaušanu", uz kuru izskatāmajā blakus sūdzībā atsaucas /pers. A/, redzams, ka 2013. gada 16. maijā, reaģējot uz /pers. B/ izsaukumu, Jūrmalas pašvaldības policijas darbinieki un Jūrmalas domes Pilsētplānošanas nodaļas būvinspektors ieradušies objektā /adrese/, un konstatējuši, ka /pers. A/ veic nesaskaņotus būvdarbus. Pēc būvinspektora rīkojuma neturpināt patvarīgo būvniecību, kā arī pēc policijas brīdinājuma par iespējamo atbildību šo prasību neizpildes gadījumā, smagās automašīnas – betonvedēja – vadītājs no objekta aizbraucis *(skat. lietas 68. lpp.)*.

Pretēji blakus sūdzībā norādītajam no minētās vēstules neizriet, ka 2013. gada 16. maijā būtu sastādīts kāds dokuments par situācijas fiksēšanu vai dotajiem norādījumiem.

[6.4] Ar /pers. A/ pieteikumā norādīto Jūrmalas pilsētas domes 2014. gada 8. septembra atbildes vēstuli Nr. 14-1/2803 apstiprinās, ka Pilsētplānošanas nodaļas 2013. gada 17. maija atzinums Nr. 166 tika sastādīts par 2013. gada 16. maijā objektā /adrese/, veikto pārbaudi, kad tika fiksēta situācija un vienlaicīgi pieteicējam dots rīkojums novērst patvaļīgās būvniecības sekas, aizberot pa objekta perimetru izrakto tranšeju.

Savukārt 2014. gada 6. novembra atbildes vēstulē Nr. 1.1-39.1/1015 norādīts, ka, tā kā atzinums par 2013. gada 16. maijā plkst. 15:55 /adrese/, veikto pārbaudi un situācijas fiksēšanu ir sastādīts nākamajā dienā – 2013. gada 17. maijā, tad 2013. gada 16. maijā sastādīts atzinums neeksistē.

Līdz ar to, izvērtējot minētos dokumentus - Jūrmalas pilsētas domes 2014. gada 8. septembra atbildes vēstuli Nr. 14-1/2803 un 2014. gada 6. novembra atbildes vēstuli Nr. 1.1-39.1/1015, Civillietu tiesas kolēģija pamatoti secinājusi, ka pieteicējs kā jaunatklātu apstākli norādījis no Jūrmalas pilsētas domes 2014. gada 6. novembra vēstules Nr. 1.1-39.1/1015 kopējā konteksta atrautu teikumu.

Tiesa pamatoti secinājusi arī, ka atzinuma sastādīšanas datums neietekmē izskatāmo strīdu, turklāt fakts, ka atzinums par situācijas fiksēšanu prasības pieteikumā norādītā incidenta dienā ir sastādīts vēlāk, /pers. A/ kā iesaistītajai personai bija zināms jau lietas izskatīšanas laikā.

[6.4] Atbilstoši Civilprocesa likuma 93. panta pirmās daļas noteikumiem prasītāja pienākums bija līdz lietas izskatīšanas pēc būtības pabeigšanai iesniegt tiesai pierādījumus prasības pieteikumā norādītajam faktam, ka atbildētāja rīcība, ar automašīnu aizšķērsojot ceļu betonvedējam, ir bijusi prettiesiska un kā tāda bijusi cēloniskā sakarā ar zaudējumu nodarīšanu konkrētā apmērā.

Jūrmalas pilsētas tiesa 2014. gada 15. jūlija spriedumā ir vērtējusi visus lietā iesniegtos pierādījumus, turklāt atzinums par atbildētāja prettiesiskas rīcības neesamību, izpildot Civilprocesa likuma 97. panta trešās daļas prasības, pamatots 2013. gada 25. jūnija Jūrmalas pilsētas pašvaldības policijas vēstuli Nr. 1-15/1254, no kuras izriet, ka /pers. B/ rīcībā 2013. gada 16. maijā incidentā nedz Ceļu satiksmes noteikumu, nedz Jūrmalas pilsētas saistošo noteikumu pārkāpumi nav konstatēti *(skat. lietas 27.lpp.)*.

[7] Ņemot vērā minēto, Civillietu departaments atzīst, ka Rīgas apgabaltiesas 2015. gada 16. janvāra lēmums atbilst likumam, bet /pers. A/ blakus sūdzībā norādītie apstākļi nevar būt par pamatu tā atcelšanai.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 448. panta pirmās daļas 1. punktu, Civillietu departaments

n o l ē m a

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015. gada 16. janvāra lēmumu atstāt negrozītu, /pers. A/ blakus sūdzību noraidīt.
Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese (paraksts) M. Senkāne

Tiesnesis (paraksts) V. Jonikāns

Tiesnese (paraksts) A. Vītola

NORAKSTS PAREIZS
Latvijas Republikas Augstākās tiesas
Civillietu departamenta tiesnese M.Senkāne
Rīgā 2015. gada 4. jūnijā